

เอ็กซ์ไฟล์เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓

จากหน้าต่าง B737-4D7 HS-TDA "สงขลา" และ HS-TDE "สุรินทร์"

เป็นการเดินทางไปจังหวัดเชียงใหม่ ประชุมสมาคมบัณฑิตวิศวกรรมศาสตร์ (ซ้ายไปขวา) ๑ บนอากาศยาน B737 – 3D7 HS-TDA นามพระราชทาน "สงขลา" และเห็น B 737-4YO HS-DDL "นกเขียวหวาน" เมื่อเข้าวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒ ทำอากาศยานเชียงใหม่ จากหน้าต่างอากาศยาน B 737-4H6 HS-DDJ "นกสบาย" ลำสีน้ำเงิน สายวันที่ ๘ พฤษภาคม และ ๓ B 737-4D7 HS-TDL "ศรีสะเกษ" จากหน้าต่างของ B 737-4D7 HS-TDA "สงขลา" อีกครั้งในเช้าวันที่ ๙ พฤษภาคม ทำอากาศยานดอนเมือง เดินทางกลับอุบลราชธานี

เธอคือใคร มาจากไหน B777 35R/ER VT-JEA และ VT-JEJ "เดชอุดม"

อากาศยานทั้งสองลำในภาพ น่าจะเป็นอากาศยาน B777 300/ER สองลำแรก หรือมากกว่านั้น ในฝูงบินไทย พบข่าวเธอผ่านการบินทดสอบและคงจะเข้าประจำการบินแล้ว เธอคือ B777 35R/ER VT-JEA (ผมอ่านชื่อไม่ทัน แต่เห็นว่าชื่อภาษาไทยสั้น ๆ น่าจะประมาณ ตาปี) และ VT-JEJ นามพระราชทาน "เดชอุดม" ดูจากหมายเลขทะเบียน หากจำไม่ผิด ดูเหมือนเธอจะเป็นอากาศยานเช่าจากสายการบิน Virgin Airlines ไว้วันหลังค่อยหารายละเอียดมาเล่า ขยายความให้ฟัง ปัจจุบัน มีอากาศยาน B777 200/ER (และ 300/ER สองลำนี้) ในฝูงบินของหลายสายการบิน เกือบทั้งหมด มีการตกแต่งห้องโดยสารหรูหรา ก็เป็นไปตามที่เคยบอกแล้วว่า อากาศยาน B 777 มีความนิยมมากขึ้น อาจจะแซงหน้าอากาศยาน B747ด้วยซ้ำ อาจเพราะประหยัดกว่า แต่จุดผู้โดยสารได้ใกล้เคียงกัน

Saab 340B HS-GBA และ HS-GBB ของ Nok Mini

ผมพบอากาศยาน Saab 340B HS-GBA และ HS-GBB ที่ทำอากาศยานเชียงใหม่ เธอทั้งสองเป็นของสายการบิน Nok Mini ซึ่งน่าจะเป็นสาย

นิสิต

พิเศษ

ฉบับที่ 2 15 สิงหาคม 2523

สภานิสิต ประชาธิปไตยระดับมูลฐาน 4

ในช่วงนี้เกี่ยวกับการศึกษา เราพบว่าการพัฒนาการศึกษาส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตย เป้าหมายของการศึกษาคือ การยกระดับมาตรฐานการศึกษาของประชาชนให้เท่าเทียมกัน แต่จากสภาพความเป็นจริง ระดับการศึกษาของประชาชนต่างกันอย่างมาก มีนัยสำคัญเห็นชัด

ประชาธิปไตยตั้งอยู่บนรากฐานของการศึกษา ระดับการศึกษาต่าง ๆ เริ่มจากระดับโรงเรียน ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยม และระดับอุดมศึกษา ความสนใจในหน้าที่ของประชาธิปไตยนั้นมิได้อยู่ระดับต่างกัน ผู้ถือการศึกษามีใจว่าจะมีความสนใจระดับต่ำกว่าเสมอไป แต่สิ่งที่ควรเป็นก็คือ ระดับความสนใจน่าจะสอดคล้องกับระดับการศึกษา

ในส่วนนี้เกี่ยวกับนิสิต ใจเรามีมาซึ่งเป็นเครื่องแสดงถึงความ เป็นประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย ทุกคนต้องการมีเสรีภาพ มีการปกครองตนเอง และต่อความจำเป็นของสภาที่ต้องมีอยู่ เราควรจะต้องหันถึงความสำคัญเพราะเป็น เรื่องของเราโดยตรง เราในฐานะนิสิตนักศึกษา เป็นผู้ได้รับการศึกษาระดับสูงสุดของประเทศ ควรจะเป็นผู้มีบทบาทในการวางรากฐานประชาธิปไตย เรื่องความสำคัญทางการเมืองมิใช่จะเกิดแต่ในสภาการเมือง หรือต้องบรรจุในระบอบวิชาการสอน เราน่าจะกำหนดเงื่อนไขสำหรับตัวเองใหม่และขยายความรับผิดชอบให้กว้างไกลกว่าที่เป็นอยู่

สำหรับภาระ เมื่อถึงสมัยนี้ของเราในป็นี่คงจะเป็น เรื่องชี้ให้เห็นถึงการพัฒนาประชาธิปไตยของเรา และจะ เป็นมาตรฐานความสำคัญในแง่ของตน ดังนั้นควรจะเป็นที่กล่าวขวัญกันหรือไม่ว่า การสร้างประชาธิปไตย เป็นสิ่งที่ทุกคนร่วมกันเก็บเกี่ยว และสร้างเอกภาพร่วมกันทุกคน

มาตุภูมิ

อนิจจา...
แต่ไรมา แผ่นดินอยู่สงบ
ถูกไฟไหม้จนมาขอหา
หวังจะจับชาติพันธุ์อันยาวนาน

ให้ผู้คนบ้านแตกสาแหรกขาด
ประวัติศาสตร์อันอย่างการล้างผลาญ
ตกกล้า ใญ่ต้องระทมหมื่นชาน
จากถิ่นฐาน เมืองมารควไม่ย้อนคืน

ทุกหย่อมหญ้าถูกไหม้ หงสละแสงเลือด
สงคราม คือศบรด้วยใครหนีบยื่น
ทิ้งพนา เือกถนเมกัคมบีน
จึงชมชื่นค้ำความแรมบิ

ต่อฟ้าฝนในต้นฤดูภาค
เป็นสิญญาณ เตือนการจะและหน้าที
กลับร่างไว้พิชิตเลนปรุพิ
เหมือนหนศ ต้นผู้ปราณีจะ เปรยปรวน

อพยโยไหน ใหล่าไม
แผ่นดินใหม่ก็อาจะทุกต้น
ดินที่หกกลับ ติคประชาชน
เพื่อผจญบรรอยแค่นี้แผ่นดิน

ต่อการศึกษาสังเวบเลือด เทือกคณา
แห่งผู้กล้าทำธรรมไม่ทวันไหว
ศิษย์พรจะบรร เณงเพลงชัย
จงกดับไปทอบฏี มาตุภูมิ

แต่ประชาชนกับภูเขา ที่ต้องทุกขระทวมชมชื่นใจกับการ
อพยพจากบ้านเกิด เมืองนอนอย่างไร้จุดหมาย

สุภาพร โมทนา
วศ. มก.

เมื่อไหร่ล่ะ!
พวกผม
ถึงจะมี
สภา...
กับเขาบ้าง

ครูเก่า กับศิษย์เก่า

๒๔-๒๗ มีนาคม ๒๕๕๓

คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ ร่วมกับสมาคมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย China Nan University of Pharmacy and Science, Taiwan และ EHWM-PERDO ร่วมจัดการประชุมวิชาการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (9th National Environmental Conference - NEC-9) และ Asian Pacific Regional Conference 2010 - APRC 2010 ขณะที่เราไปร่วมพิธีเปิดการประชุม มีอาจารย์ท่านหนึ่ง (รศ.จรรุจัตน์ วรนิสรากุล หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม มจร.) มองผมแบบจ้องมอง ราวกับคลับคล้ายคลับคลาอะไรสักอย่าง ผมจึงบอกอาจารย์ว่า ผมเป็นลูกศิษย์อาจารย์ (เมื่อราวสามสิบปีที่แล้ว) ครับ อาจารย์ของผมยังสาว และสวยเสมอ แม้ท่านกำลังจะเกษียณอายุราชการในอีกราวสองปีนี่ เพื่อนอาจารย์หลาย ๆ ท่านถามผมว่า เหตุใดอาจารย์ท่านจึงยังจำผมได้ ฤาอาจเป็นเพราะสมัยเรียน ถ้าไม่เป็นคนดีมากก็คงจะเป็นคนแย่มาก คงจะเป็นอย่างหลังเสียมากกว่า

กันเกราเกมส์

๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี รับผิดชอบจัดการแข่งขันว่ายน้ำ และบาสเก็ตบอล ในกีฬามูลคณากร "กันเกราเกมส์" งานผ่านไปด้วยดีพอควร เกือบแย่เพราะเป็นช่วงปิดภาคการศึกษา

(ซ้ายไปขวา) ๑ โชคดีที่มี

นักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง จำนวนมากอาสาช่วยงาน และนักศึกษาจำนวนนี้แหละครับ ที่อาสาอยู่ช่วยงานประชุมวิชาการโยธาแห่งชาติในอีกไม่กี่วันถัดมา ๒ ลูกศิษย์ผมกำลังปฏิบัติหน้าที่ เป็นกรรมการกำกับเส้น กรรมการจับเวลา รายงานผล มอบรางวัล และอื่น ๆ และ ๓ ในวันแข่งขัน ผมพบเจ้าหน้าที่จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ร่วมมาแข่งขันว่ายน้ำด้วย ตื่นเต้น เพราะเห็นรถตู้ที่เคยไปรับไปส่งผมเป็นประจำ ทุกครั้งที่เราไปสอนหนังสือ ตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๔๕

ไปเชียงใหม่ ในวันทีลมหายใจแผ่ว

ถัดจากกีฬามูลคณากร

มหาวิทยาลัย รุ่งขึ้นคือคำวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ผมเดินทางไปกรุงเทพฯ เพื่อเดินทางต่อไปยังเชียงใหม่ ในวันรุ่งขึ้น ระหว่าง ๖-๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ผมร่วมประชุมสมาคมบัณฑิตวิศวกรรมศาสตร์ สมัยที่ ๓๒ และการ

ประชุมวิชาการวิศวกรรมศาสตร์ ครั้งที่ ๘ (NCCEd 8) ได้เสนอบทความวิศวกรรมศึกษา ใน International session เรื่อง Strategic Planning for Civil Engineering Education to Serve Sustainable Development of Lao PDR, A Case Study: Faculty of Engineering NUOL ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท ชาวลาว ซึ่งเป็นอาจารย์อยู่ที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ที่เวียงจันทน์ แม้ผมจะตั้งใจที่จะได้มีเวลา หรือหาโอกาสไปแหวะดูโบราณสถานในเชียงใหม่สักสองสามแห่ง แต่ก็เป็นกังวลว่า กลับไปอุบลราชธานี มีงานประชุมวิชาการโยธาแห่งชาติครั้งที่ ๑๕ รออยู่ ไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไรร

วัดอุโมงค์ และเวียงกุมกาม ครั้งที่ ๒ (วัดเจดีย์เหลี่ยม)

บังเอิญที่ ดร.กำพล ทรัพย์สมบูรณ์ หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยนเรศวร ไปร่วมประชุมสมาคมปตทวิศวกรรมศาสตร์ สมัยที่ ๓๒ และการประชุมวิชาการวิศวกรรมศาสตร์ ครั้งที่ ๘ ด้วย และบังเอิญที่อาจารย์ท่านเป็นคนเชียงใหม่ ต้องขอบคุณที่ดร.กำพล กรุณาพาไปกินอาหารอร่อยหลายมื้อ และพาไปดูและถ่ายรูปโบราณสถานสามสี่แห่ง ที่เอามาใช้สอนหนังสือ

พ.ศ. ๑๘๓๙ พญามังราย หรือพระเจ้ามังรายมหาราช ทรงสร้างอาณาจักรล้านนา ร่วมกับพระสหาย คือ พระเจ้ารามคำแหงมหาราช กษัตริย์สุโขทัย และพ่อขุนงำเมือง ผู้ปกครองพะเยา มาสร้างเมืองเวียงเหล็ก (บริเวณวัดเชียงมั่นปัจจุบัน) และตั้งชื่อว่า “นพบุรี ศรีนครพิงค์” เมื่อพระเจ้ารามคำแหงมหาราชได้นิมนต์พระสงฆ์จากลังกามาอาศัยในนครศรีธรรมราช เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา พญามังราย จึงส่งคนไปนิมนต์พระลังกาจากพระเจ้ารามคำแหง ๕ รูป มีพระกัสสปะเถระเป็นหัวหน้าคณะสงฆ์ ให้จำพรรษาที่วัดกานโถม (บริเวณที่ขุดค้นพบเวียงกุมกามเป็นครั้งแรก) ต่อมาพได้สร้างวัดเวฬุภิกขุธรรม (คือวัดอุโมงค์แห่งนี้) แล้วอาราธนาพระมหากัสสปะเถระจำพรรษาที่วัดแห่งนี้ ภายหลังสมัยพญามังรายมีศึกสงครามแย่งชิงราชสมบัติ จึงขาดผู้ทำนุบำรุงพุทธศาสนา สมัยพระเจ้าผายู สืบเนื่องถึง สมัยพระเจ้ากือนารมราช (ประมาณ พ.ศ. ๑๘๑๐) ได้ทำนุบำรุงพุทธศาสนาอีกทั้งพระเจ้ากือนา ทรงเลื่อมใสในพระมหาเถระจันทร์ จึงให้คนบูรณะวัดเวฬุภิกขุธรรม เพื่ออาราธนาพระมหาเถระจันทร์จำพรรษา และตั้งชื่อว่า “วัดอุโมงค์เถระจันทร์” มีการซ่อมแซมเจดีย์โดยการพอกปูน สร้างอุโมงค์ไว้ทางทิศเหนือของเจดีย์ ในอุโมงค์มีทางเดินสี่ช่องเชื่อมต่อกันราชวงศ์มังรายล่มสลาย เมื่อปี พ.ศ. ๒๐๑๖ พม่าปกครองล้านนา วัดอุโมงค์ขาดการทำนุบำรุง ปล่อยให้ร้าง ปักหักพังเรื่อย ๆ ต่อมา เจ้าชื่น ชีโนรส ได้บูรณะฟื้นฟู ฯลฯ

อุโมงค์ที่ว่านี้ ก่ออิฐถือปูน แล้วฉาบปูนปิดทับโครงสร้างอิฐอีกชั้นหนึ่ง ปัจจุบันชั้นปูนฉาบนี้ได้หลุดกะเทาะเกือบหมดสิ้นแล้ว คงเหลือก็เพียงส่วนของเพดานโค้งภายในอุโมงค์ ที่ปรากฏจิตรกรรมฝาผนังเท่านั้น ส่วนบริเวณด้านนอกเกือบทั้งหมดนั้นไม่ปรากฏชั้นของปูนฉาบแล้ว เหลือเพียงอิฐก่อผนัง และอิฐก่อโครงสร้าง ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้มีการบูรณะปฏิสังขรณ์อุโมงค์ครั้งใหญ่ โดยกรมศิลปากร มีการซ่อมแซมโครงสร้างให้แข็งแรงขึ้น โดยขุดเปิดหน้าดินที่อยู่เหนืออุโมงค์ ทั้งหมดจนถึงระดับเดียวกับพื้นพบหลักฐานว่า โครงสร้างก่อด้วยอิฐถือปูน แยกไปแต่ละช่อง โดยเริ่มก่ออิฐเรียงสลับกันจากผนังขึ้นมาทั้งสองด้านจนได้ความสูงระดับที่เป็นเพดานก่ออิฐให้โค้งเข้าหากัน โดยใช้ด้านสั้นของอิฐที่มีทรงสี่เหลี่ยมคางหมูหันด้านสั้นเข้าหากัน จึงเป็นซุ้มโค้งครึ่งวงกลม จำเป็นต้องก่ออิฐผนังหนาเพื่อรองรับโครงสร้างอุโมงค์ ส่วนเหนือสุดก็มีการก่ออิฐล้อมเรียงสลับกันปิดอยู่ด้านบนอีกชั้นหนึ่ง และพบว่าพื้นที่ระหว่างอุโมงค์แต่ละช่อง จนถึงระดับพื้นดิน ล้วนเป็นดินลูกรัง และปิดทับด้วยอิฐภายนอกทั้งสิ้น และไม่มีห้องลับใดๆซ่อนอยู่ในระหว่างอุโมงค์ บ่งชี้ได้ว่าเป็นอุโมงค์ที่มนุษย์สร้างขึ้น

เจดีย์วัดอุโมงค์ ตั้งอยู่บริเวณต่อเนื่องกับอุโมงค์ทางทิศเหนือ ก่อสร้างในสมัยพระเจ้ามังรายมหาราช สันนิษฐานว่า สร้างเป็นเจดีย์ทรงระฆัง ต่อมาได้ถูกบูรณะในสมัยพระเจ้าเมืองแก้ว มีการปั้นปูนประดับลวดลายที่ส่วนฐานใต้ทรงระฆัง ปรับเปลี่ยนที่ทรงกรวยส่วนบนของเจดีย์ โดยประดับรูปกลีบบัวทรงยาวประกบกันเป็น

บัวคว่ำและบัวหงาย (ปัทมบาท) ตามแบบอย่างของเจดีย์มอญพม่า (เชื่อว่า เป็นเจดีย์ทรงระฆัง ยุคแรกๆ ที่ปรากฏในศิลปะล้านนา พุทธศตวรรษที่ ๑๙ ปรับปรุงมาจากเจดีย์ทรงระฆังแบบหนึ่งในศิลปะพุกาม ช่วงปลายพุทธศตวรรษที่ ๒๐ เจดีย์ทรงนี้คลี่คลายไปโดยมีรูปทรงที่สูงโปร่ง เพราะได้รับอิทธิพลจากเจดีย์ในศิลปะสุโขทัย อีกทั้งเป็นเจดีย์ทรงระฆังในยุคต้นๆ ในศิลปะล้านนา) ส่วนองค์เจดีย์ในปัจจุบัน ยังเหลือแบบแผนที่น่าจะเป็นเค้าเดิม คือระเบียบของฐานในผังกลม สามฐานซ้อนลดหลั่น เป็นชุดฐานรองรับทรงระฆังใหญ่ ต่อขึ้นไปคือบัลลังก์สี่เหลี่ยม ส่วนยอดที่ทรงกรวยประกอบด้วยส่วนสำคัญที่ทางภาคกลางเรียกว่า ปล้องไฉน และปลีที่ท้องไม้ของบานกลมแต่ละฐานประดับด้วยแถวช่องสี่เหลี่ยมไว้โดยรอบงานประดับเช่นนี้รวมทั้งขนาดที่ใหญ่ของทรงระฆัง เกี่ยวข้องกับแบบแผนของเจดีย์แบบพุกาม ในกลางพุทธศตวรรษที่๑๘

วัดอุโมงค์สงบเงียบอยู่ในชุมชนเมืองเชียงใหม่ หากไม่ให้คนรู้จักพาไป พาลจะหาไม่พบเอาดี้อ ๆ (ซ้ายไปขวา บนลงล่าง) ๑ ปากทางเข้าอุโมงค์ ๒ และ ๓ ภายหลังบุรณะ มีดวงโคมส่องสว่างตามทางเดินในอุโมงค์เป็นระยะ ๆ ๓ และ ๔ หลังคาอุโมงค์เป็นอิฐก่อ ที่เรียงกันในลักษณะ Barrel roof คือเป็น Arch ต่อเนื่องกัน และค่อนข้างจะมีรูปทรงเป็นพลาโบลา มิใช่ครึ่งวงกลม ๔ และ ๕ ตรงจุดตัดระหว่างอุโมงค์ เป็น Intersection of barrel roof มีช่องแสง ซึ่งเป็นช่องระบายอากาศด้วย ๖ และ ๗ ปลายทางออกด้านหนึ่งของอุโมงค์ สังเกตการเรียงอิฐ ๘ นอกจากดวงโคมไฟฟ้าเรียงรายตามทางเดินแล้ว ยังมีผู้จุดเทียนทิ้งไว้ในช่องตามประทีป ซึ่งคงมีมาแต่เดิมสมัยแรกสร้าง ดูแล้วมีเสน่ห์ยิ่งนัก และ ๙ หลังคาหลุมช่องแสง และช่องระบายอากาศ

(ซ้ายไปขวา บนลงล่าง) ๑ ถึง ๓ ตรงบันไดทางขึ้นสู่เจดีย์ มีเศียรพญานาคเก่าอยู่ด้านซ้าย (มีหลังคาหลุม) ลวดลายปูนปั้นยังคงอยู่ ๔ เศียร

พญานาคใหม่ ลวดลายปูนปั้น แตกต่างจากเศียรเดิมสั้นเชิง ๕ ถึง ๘ เจดีย์ ทรงระฆังคว่ำ บนฐานกลีบบัว หงายสองชั้น ดูรูปทรงเจดีย์แล้ว เห็นว่ามีศิลปะหลายยุค หรือรูปแบบปะปนกัน อาจเป็นเพราะแนวคิดในการ สร้าง หรือเพราะบูรณะในคราวต่อมา จึงขออนุญาตไม่วิจารณ์ ๙ ด้านหลังของอุโมงค์ หรือฐานเจดีย์เป็นทาบ เขาชั้น นึกถึงยามน้ำหลากคงมีทางน้ำ และมีน้ำไหลเชี่ยวกราก ๑๐ และ ๑๑ มองเจดีย์ และฐานซึ่งมีอุโมงค์ จากมุมไกล เศียรพระ และซากพระพุทธรูปปูนปั้นที่ตั้งถล่อนบริเวณนี้ มีป้ายบอกว่า เป็นฝีมือสกุลช่างพะเยา

อาจารย์ดร.กำพล พادمเดินทางต่อ ลอด ผ่านอุโมงค์บนทางหลวงเข้าใจว่ามุ่งออกไปทางเสียงเมือง เพื่อจะกลับไปเย็นเวียงกุมกามอีกครั้งหนึ่ง โดยไป ครั้งนี้ ตั้งเป้าหมายเพียงจะไปดูวัดเจดีย์เหลี่ยม หรือกู่คำครับ

วัดเจดีย์เหลี่ยม หรือกู่คำ ตั้งอยู่บนถนน สายเกาะกลาง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ประวัติความเป็นมา มีหลายเรื่องเล่า ขัดแย้งกัน บ้างก็ว่าวัดเจดีย์เหลี่ยมอยู่นอกเวียงกุมกาม (สันนิษฐานว่ามีมาก่อนที่ พญามังรายจะให้ก่อสร้างต่อเติม) แต่บ้างก็ว่าอยู่ในเวียงกุมกาม เพราะพญามังรายให้สร้างขึ้น อย่างไรก็ตามสรุปง่าย ๆ ว่า คงจะเป็นโบราณสถานร่วมยุคกับเวียงกุมกามได้แน่แท้

หากพญามังรายให้สร้างขึ้นจริง หลังจากที่พระองค์ยกทัพตีเมืองลำพูนแล้ว ในปี พ.ศ. ๑๘๒๐ ทรงให้ สร้าง "เวียงกุมกาม" จนในปี พ.ศ. ๑๘๓๐ ทรงให้ช่างไปถ่ายแบบพระเจดีย์ จากวัดจามเทวี (กู่กุด ซึ่งเป็นศิลปะ ขอมแบบลพบุรี) ลำพูน มาเป็นต้นแบบสร้างก็คงจะสร้างราว พ.ศ. ๑๘๓๑ โดยมีผู้กล่าวว่า พญามังรายให้ขุดคู เวียงทางสี่ด้าน และไขน้ำปิงเข้าสู่คูเวียง และตั้งลำเวียง (ค่าย) ไว้โดยรอบ แล้วให้ขุดหนองสระไว้ใกล้ที่ ประทับ ให้เอาดินที่ขุดออกจากหนองนี้ ปั้นอิฐก่อเจดีย์เหลี่ยม หรือกู่คำ ไว้ในเวียงกุมกามนั้น เพื่อให้เป็นที่ สักการะ ของประชาชนทั้งหลาย แต่บ้างก็กล่าวแย้งกันว่า ข้างในก่อด้วยหินแลง ข้างนอกนั้นก่อเสริมด้วยอิฐ หนาราวห้าชั้น (ความนี้ อาจ สนับสนุน ความเชื่อว่า เจดีย์เหลี่ยม หรือกู่คำ มีมาก่อนที่พญามังรายจะสร้าง เวียงกุมกาม) เจดีย์มีฐานกว้าง ๘ วา ๑ ศอก สูง ๒๒ วา มีพระพุทธรูปยืน อยู่ในซุ้มพระทั้งสี่ด้าน ด้านละ ๑๕ องค์ รวม ๖๐ องค์ กล่าวกันว่าเป็น การเฉลิมพระเกียรติพระชายาทั้ง ๖๐ พระองค์ ยอดเจดีย์แหลมขึ้นเป็นตุ่ม ไม่มีฉัตร เรื่องการบูรณะ หรือต่อเติมเจดีย์ก็เช่นกัน บ้างว่า วัดถูกทอดทิ้ง รกร้างอยู่นานหลายร้อยปี จนเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๑ มีคหบดีชาวพม่า เห็นแล้วเกิดศรัทธา จึงบูรณะขึ้นใหม่ โดยใช้ช่างพม่า ลักษณะสถาปัตยกรรม จึงมีรูปแบบศิลปะแบบพม่าแทนศิลปะขอมดั้งเดิม ฯลฯ

เจดีย์บรรจุอะไร ก็มีความเชื่อที่แย้งกัน บ้างว่าตามศิลาจารึกหลักที่ พย . ๒๑ จารึกสถานที่ ประดิษฐานพระธาตุ จ . ศ . ๘๘๕ - ๘๙๐ (พ . ศ . ๒๐๖๖ - ๒๐๗๑) ด้วยอักษรไทยล้านนา และอักษรธรรม ล้านนา ภาษาไทย หินทรายสีแดงรูปใบเสมาหักชำรุด อยู่ที่วัดศรีโสมคำ ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัด พะเยา มีตัวอักษรปรากฏอยู่ด้านเดียว จำนวนไม่น้อยกว่า ๘ บรรทัด ในบรรทัด ๕ อ่านได้ความว่า กู่คำ กุม กามไว้ธาตุดู (ก) คางขวา ไว้ธาตุมีอชวาทั้งมวลได้มหาเจดีย์หลวงเชียง ฯลฯ (ความดังกล่าว คือ พระเจดีย์นี้ เป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุส่วนกระดูกกรามข้างขวาของพระพุทธเจ้า ซึ่งน่าจะเป็นความเชื่อดั้งเดิม ของผู้คนในล้านนาที่มีมานานแล้วก่อนพุทธ ศตวรรษที่ ๒๑) แต่บ้างก็ว่า พญามังรายให้สร้างขึ้นเพื่อบรรจุอัฐิ ของมเหสีองค์ใดองค์หนึ่ง อาจสอดคล้องกับพระพุทธรูปยืนทั้งสี่ด้าน ๖๐ องค์ ฯลฯ

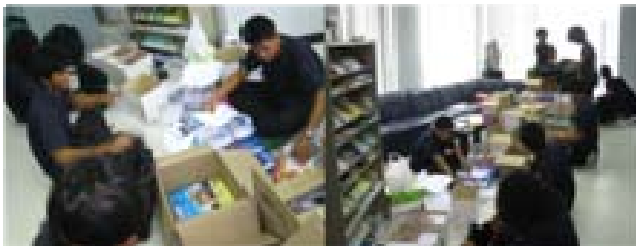
เล่าเป็นกลาง ๆ เพียงนี้ เพราะผมเองก็คงต้องค้นคว้าหาหลักฐานจนได้ข้อสรุปที่ตัวเองน่าจะเชื่อ ต่อไป

(ซ้ายไปขวา บนลงล่าง) ๑ และ ๒

เจดีย์เหลี่ยม หรือกู่คำ หนึ่งในโบราณสถานที่ยังคงอยู่ใน หรือบ้างว่านอกเวียงกุมกาม แต่เป็นสิ่งปลูกสร้างร่วมยุค ที่ยังคงสภาพค่อนข้างดี แม้จะได้ถูกบูรณะมาแล้ว แต่ก็เป็นการบูรณะแต่เพียงองค์ประกอบที่มีใช้โครงสร้าง สันนิษฐานว่า กู่คำแห่งนี้ น่าจะเป็นสถานที่เก็บพระบรมสารีริกธาตุ หรือไม่กี่อัฐิของมเหสีองค์ใดองค์หนึ่งของพญามังรายมหาราช ๓ ในซุ้ม และบริเวณเหลี่ยม ซุ้มพระพุทธรูปเหล่านี้ ผมไม่แน่ใจว่าจะเรียนอะไร เป็นซุ้มจรนำ หรือไม่ ส่วนเจดีย์เล็ก ๆ ที่ประดับมุม ก็ดูแปลก หากคุ้นเคยกับปราสาทของแขก (อินเดีย) ขอม หรือปรางค์สมัยสุโขทัย หรืออยุธยา ตรงนี้ก็มักเป็น พญานาคบ้าง ครุฑบ้าง เป็นกิลีปนูนบ้าง ๔ และ ๕ ส่วนฐานล่าง ก็เป็นสิงห์ครีบก้น หากเป็นตามคติขอม สิ่งนี้จะอยู่ตรงเขตแดนระหว่างโลกมนุษย์กับสวรรค์ แต่ตามคติพม่า หรือล้านนา จำไม่ได้ว่า คืออย่างไร และ ๖ เจ้าถิ่น เด็กน้อยที่แอบซุกซิบ และนั่งดูนักท่องเที่ยวถ่ายรูปเจดีย์เหลี่ยม และรอเวลาเตะทำถ่ายรูป เพราะเจ้าหนูเหล่านี้คงเห็นเป็นสิ่งปกติธรรมดาตามที่ตั้งใจทำได้

โยธาแห่งชาติ ... อีกก็ชาติ จะหวนกลับมา

ลูกศิษย์ผมกำลังบรรจุเอกสารการประชุม ซีดี ของที่ระลึก ของงานประชุมวิชาการโยธาแห่งชาติ ลงในกระเป๋าราว ๆ ๗๐๐ ใบ ๑๒-๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ ร่วมกับวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมวิชาการ โยธาแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๕ (15th National Conference in Civil Engineering - NCCE 15) ณ จังหวัดอุบลราชธานี ผมมีลูกศิษย์จากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และมหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งเคยสอน ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ ถึง ๒๕๔๗ รวม ๗ คน สละเวลา และหน้าที่การทำงาน และเงิน (เพราะไม่มีค่าจ้าง) เดินทางไปช่วยงาน

งานประชุมวิชาการโยธา

แห่งชาติ (ซ้ายไปขวา บนลงล่าง) ๑ กับท่านหัวหน้าภาควิชาฯ (ผศ.ดร.เกรียงศักดิ์ แก้วกุลชัย) และองค์ปาฐกจากวสท. (คุณปริญา ศุภศรี พี่เปื้อ เป็นที่ปรึกษาภาคประชาชนของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีด้วย) ๒ กับท่านหัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติสกลนคร (ผศ.ดร.ศุภกิจ นนทนานันท์ ซึ่งเป็นนิสิตรุ่นน้องผม) กับลูกศิษย์ รุ่นที่ ๔ ที่ ม.อบ (วรวิวัฒน์ ไตวิวัฒน์) ๓ กับประธานสาขาวิศวกรรมโยธา วสท.(รศ.ดร. วัชรินทร์ กาสลัก) ๔ ชุ่มหนังสือของวสท. เจ้าหน้าที่สองสามท่านช่วยเป็นธุระรับรองดูแลแขกค่าสำคัญ และช่วยเหลือระหว่างพิธีเปิด ๕ ในห้องประชุมช่วงพิธีเปิด ๖ แขกคนสำคัญ ผู้ที่นักใกล้ผมคือ รศ.ดร.วันชัย เทพรักษ์ ท่านเป็นนิสิตรุ่นพี่ผมสองรุ่น ๗ พิธีกรจำเป็น ภาณุวัฒน์ (จ้อย) ลูกศิษย์เก่าจากมน. ตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๔๕ และคุณอมลวรรณ ธุรการภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล ที่กรุณาสละเวลาช่วยงาน ๘ ผมกล่าวต้อนรับ สั้นมาก หนึ่งประโยค ๙ นายวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ประธานในงาน ท่านเป็นวิศวกรพี่เลี้ยงสมัยผมฝึกงานตอนเรียน (พ.ศ. ๒๕๒๖) ๑๐ ศ. ประกอบ วิโรจน์กูฏ อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี องค์ปาฐกบรรยายพิเศษภายหลังเปิดงาน ๑๑ ศ. วรศักดิ์ กนกกุลชัย อาจารย์ของผม แม้เป็นไข้มาจากประเทศโครเอเชีย ก็กรุณามาเป็นองค์ปาฐกบรรยาย มีเอกสารให้ Download ได้จากเว็บไซต์ของการประชุมโยธาแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๕ (NCCE 15) ๑๒ แขกคนสำคัญ อีกครั้ง ๑๓ หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (ผศ.ดร.เกรียงศักดิ์) และหัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยนเรศวร (ดร.กำพล) และอาจารย์ ดร.ศิริชัย ตันรัตนวงศ์ จากภาควิชาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยนเรศวร ๑๔ ดร.กำพล ทรัพย์สมบูรณ์ ทำหน้าที่ประธานห้องประชุมย่อย ๑๕ ดร.พฤทธิพงษ์ สิงหิตราช แห่งสำนักวางแผน กรมทางหลวง ทำหน้าที่ประธานห้องประชุมย่อย ๑๖ ลูกศิษย์ผม วิเชษฐ สิริทแก้ว ทั้งธุรกิจที่บ้าน เดินทางมาจากอำเภอเชียงคาน ที่จังหวัดเลย (หลังจบการศึกษาระดับปริญญาโทจากสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย วิเชษฐกลับไปช่วยกิจการที่บ้าน)

พี่เลี้ยงเก่า

ควีนหลงจากงานประชุมวิชาการโยธาแห่งชาติ เมื่อนายวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งเป็นวิศวกรพี่เลี้ยงสมัยผม

ฝึกงานตอนเรียน (พ.ศ. ๒๕๒๖) สอนหนังสือเด็ก แจกหนังสือ พร้อมลายเซ็นต์ หมดไปหลายสิบเล่ม หลายคนที่ได้ ถือว่าโชคดี

จดหมายจากลูกศิษย์

ผมทำนายล่วงหน้าว่า หากผมผ่านเดือนพฤษภาคม ไปได้ ผมจะเป็นยอดมนุษย์ ผลออกมาดีกว่าที่คาด อาจเป็นเพราะยาที่ภรรยาของลูกศิษย์ (โชติกร หังสพฤกษ์) ส่งไปให้จากสงขลา ผมกินทุกวัน หลังงายทุกวัน แต่แปลกที่นอนน้อย หลับสนิท ตื่นเร็ว ไม่เพลีย แปลว่าจริง ๆ แล้ว น่าจะเกินเลยเวลาที่ร่างกายอยากหยุดพักมานานแล้ว

Monday, May 31, 2010 2:35:37 PM

กราบเรียนอาจารย์ที่เคารพครับ หลังจากสอบปลายภาคเสร็จ ผมก็ทำจักรยานหุ่นยนต์ [Bicy Robo] ต่อทันทีเลยครับ จนมาถึงวันนี้ก็คิดว่าเดือนนี้ยังไม่ได้ส่งอีเมลไปเยี่ยมเยียนอาจารย์เลยครับ ผมก็เป็นเสียแบบนี้แหละครับ เรื่องง่ายๆ เช่น วันเกิดคนนั้นคนนี้อย่างได้หวังว่าคนอย่างผมจะจำได้ง่าย ผมทำหน้าที่ดูแลเรื่องระบบกลไก หรือภาคแมคคาทรอนิกส์ในทีมครับ ได้ประสบการณ์ที่ได้จากการทำหุ่นยนต์ตั้งแต่สมัยเรียนปริญญาตรีบ้าง ก็เลยพอจะเห็นลู่ทางอยู่บ้างครับว่ามันจะเป็นแบบนี้แบบนั้น ส่วนคนอื่นๆในทีมก็มีแต่คนเก่งๆทั้งนั้นครับ ผมก็เลยอาศัยว่าอยู่กับคนเก่งๆ คงอาจทำให้เรามีความรู้ขึ้นบ้างไม่มากก็น้อยครับ มันทำให้ผมได้เห็นภาพมากขึ้นว่าสมการต่างๆที่ได้เรียนผ่านมานั้น มันสามารถเอามาใช้ควบคุมระบบแบบนี้เอง ช่วงนี้ก็เพิ่งเปิด InterSem ครับ ผมเลยลงวิชา Machine Vision for Robotics and HCI เพราะหัวข้อวิจัยที่ผมเลือกทำนั้นต้องใช้เนื้อหาวิชานี้มากเลยครับ ผมเลือกทำเกี่ยวกับการระบุพิกัด และสร้างแผนที่ของหุ่นยนต์ในเวลาเดียวกัน หรือ SLAM [Simultaneous Localization and Mapping] ครับ สปีดาร์นี่ผมต้องไปแข่งจักรยานหุ่นยนต์แล้วหลังจากนั้นก็คงไปดูน้องๆที่จะมาแข่งขันหุ่นยนต์ต่อครับ ผมเล่าแต่เรื่องของตัวเองเสียเยอะเลย อาจารย์คงกำลังจะเปิดเทอมนะครับ ไม่สิครับผมว่าคงต้องใช้นักศึกษากำลังจะเปิดเทอมเสียดีกว่า อาจารย์คงทำงานหนักเหมือนเดิม ยังไงก็ดูแลสุขภาพและพักผ่อนเยอะๆนะครับ ปีนี้นักศึกษาคงเยอะเช่นเคยนะครับ ถ้ามีโอกาสผมอยากกลับไปกรอกคะแนนช่วยอาจารย์ครับ สวัสดีครับ เอกลักษณ์ จันทะบุตรศรี

eakkaluk_88@hotmail.com

สถาพรตอบ ขอบคุณที่บอกเล่าเรื่องราวให้ฟัง อย่างน้อย ๆ ก็รู้สึกได้ว่า ยังไม่ลืมผม ผมก็มีทุกข์มีสุขตามสถานการณ์เหมือนดังเช่นเคยเป็นมาแหละครับ

Date: Sat, 29 May 2010 01:04:13 +0000

ได้รับเอกสารแล้วครับ สวัสดีครับอาจารย์ สถาพรโกคา ผมสิริรัตน์นะครับที่อาจารย์ได้ส่งหนังสือ และแผ่นซีดีผมได้รับเรียบร้อยแล้วครับ ได้รับเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ครับขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างยิ่งครับ อาจารย์ก็อย่าลืมพักผ่อนด้วยนะครับผม รักษาสุขภาพด้วยนะครับขอให้อาจารย์สุขภาพแข็งแรงครับผม

aob_ao@hotmail.com

สถาพรตอบ เอกสารอะไรของแภาวะ พี่อับ แล้วยังไง งง

Date: Tue, 25 May 2010 03:10:43 +0000

รบกวนขอคำแนะนำจากอาจารย์ด้วยครับสวัสดีครับอาจารย์สถาพร ผมชัยวัฒน์ ตั้งใจ จาก มหาวิทยาลัยนเรศวร รุ่นที่ ๑๑ ครับ ผมไม่แน่ใจว่าอาจารย์จะจำผมได้รึเปล่า เพราะว่าตอนเรียนผมก็ไม่ได้โดดเด่นอะไร ตอนนั้นผมมี

ปัญหาเรื่องงานที่ทำอยู่ครับ

ซึ่งผมได้ส่งรูปมาให้ดูด้วย รบกวนอาจารย์ช่วยชี้แนะด้วยครับ

shamanking_ce@hotmail.com

สภาพรตบ เสาไม่ได้เป็นอะไร เพียงแต่เทคอนกรีตแย่มาก จึงเป็นโพรง ควรสกัดบริเวณพูนนั้นออกจนถึงเนื้อคอนกรีตแกร่ง Grout ด้วยวัสดุที่หดตัวน้อยมาก (Non-shrink grout material) เรียกย่อ ๆ ว่าปูนเกร้าท์และหลักกรกั้แค่นี้ แต่วิศวกรผู้ควบคุมงานอาจสั่งทุบ ด้วยเหตุผลต่าง ๆ เช่น แสดงแสนยานุภาพ หรือลองโทษความมั่งง่ายของผู้รับเหมา สุดท้ายแต่สถานการณ์ ผลเป็นอย่างไรบอกด้วย

Date: Mon, 24 May 2010 18:00:51 +0700

สวัสดีครับอาจารย์ ผมพิเชฐนะครับ ผมได้รับหนังสือที่อาจารย์ส่งมาให้แล้วนะครับ ไปรษณีย์เพิ่งมาส่งเมื่อบ่ายๆนี้เอง ค่าหนังสือแพงจังเลยครับอาจารย์ - -" ตอนนั้นผมได้งานแล้วนะครับ ที่บริษัท A+E (อีกแล้ว)ฮ่าๆ ผมยื่นใบสมัครไปสองที่ คือฤทธา กะ A+E แล้วก็เกิดจราจลพอดีเมื่อวันพุธที่ ๑๙ ทั้งสองบริษัทโทรมาหาผมในวันเดียวกันเลยครับหุหุ แต่ผมได้เลือกที่จะปฏิเสธฤทธา และตอบรับ A+E ไป(ในใจยังคิดเสียดายนิดๆครับ เพราะค่าตอบแทนที่ฤทธานั้นช่างยั่วชวนเหลือเกิน แหะๆ) ผมคิดว่าที่ A+E ผมคงได้ใช้ความรู้ความสามารถได้เต็มทีกว่า ที่ฤทธา ไม่รู้ผมคิดถูกหรือปล่าวครับ คิดว่าคงจะเริ่มงานวันที่ ๑ เดือนมิถุนายน ผมสมัครทำงานในตำแหน่ง site engineer ครับแต่ว่า Site ที่บริษัทจะหมด เขาเลยให้ผมเข้าออฟฟิศทำงาน Design กับ Estimate ก่อน งาน Design เห็นว่าจะให้ผมเป็นผู้ช่วยที่สายัณครับ หากผมทำงานประสบปัญหาอาจจะต้องพึ่งความรู้ของอาจารย์บ้างนะครับแหะๆ และก็หากมีโอกาสผมจะขออนุญาตโทรหาอาจารย์หรือชวนอาจารย์ทานข้าวบ้างเป็นครั้งคราวนะครับ หากอาจารย์มีอะไรจะให้ผมรับใช้บ้างอาจารย์บอกมาได้เลยนะครับผมจะดีใจมากเลยครับ อาจารย์รักษาสุขภาพ และพักผ่อนมาก ๆ นะครับ รักและเคารพครับ พิเชฐ เยี่ยมรงค์ nycartoon@hotmail.com

สภาพรตบ ตัดสินใจเลือกไม่ผิดครับ หากจะชวนกินข้าว ผมมีบรรยายที่ วสท ๑๐ ถึง ๑๓ พฤษภาคม วันที่น่าจะว่างคือ ๑๑ เย็น หรือ ๑๓ เย็น กลับอุบลราชธานี เข้า ๑๔ มิถุนายน หลังจากนั้นเชื่อว่าจะไม่ได้อายใจ เพราะสองสัปดาห์แรก ผมไม่ได้สอน วิชาเขียนแบบวิศวกรรม และวิชาแนะนำวิชาชีพวิศวกรรม นักศึกษาปี ๑ เนื่องจากเกรงปัญหาการลงทะเบียนยังไม่เรียบร้อย และไหว้ครู (๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓) เชื่อว่า ราววันที่ ๑๖ ต้องไปราชการที่ไหนสักแห่ง (สอนหนังสือ) กลับอุบลราชธานี ๑๘ เข้า และ ๑๘ บ่ายไปกรุงเทพ ไปพิษณุโลก ๑๙ มิถุนายน เริ่มสอน ที่มหาวิทยาลัยนเรศวร ส่วนกำหนดเวลาหลังจากนั้นยังไม่ได้คิด

Date: Mon, 24 May 2010 20:30:23 +0700

สวัสดีครับ ไม่ได้เขียน e-mail ถึงอาจารย์นาน งานเยอะตลอดไม่มีเวลาเลยครับ แต่ผมก็ติดตามข่าวคราวของอาจารย์จาก web-site ตลอด หวังว่าอาจารย์คงมีสุขภาพดีขึ้นกว่าแต่ก่อนนะครับ เมื่อคราวต้นเดือนมีนาคมผมมีโอกาสได้ไปฝึกงานที่สำนักทางหลวงที่ ๑๓ หัวหิน คือเป็นหลักสูตรของกรมที่จะให้ข้าราชการบรรจุใหม่ทุกคนได้ไปฝึกงานที่สถานที่ต่าง ๆ ของกรม ผมได้ไปฝึกที่หัวหิน สองอาทิตย์ ได้พบกับ ดร.दनัย เรื่องสอน พี

เขาเป็นหัวหน้าส่วนสำรวจและออกแบบ ครั้งแรกผมเห็นชื่อพี่เขาติดอยู่ที่แผนผังการบริหารก็ निकออกได้ว่า อาจารย์เคยกล่าวถึงบ่อย ๆ ใน x-file พอเจอตัวจริงพี่เขาก็ถามว่าจบจากที่ไหน ผมตอบกลับไปว่าจบจาก มหาวิทยาลัยนเรศวร พี่เขาจึงถามกลับมาว่า ที่นั่นมีอาจารย์อะไรสอนอยู่บ้าง ผมจึงตอบกลับไปว่า อาจารย์สถาพร โภคา พี่เขาหัวเราะยกใหญ่แถมพูดแบบแซวเล่นว่า อาจารย์เขามาสอนไม่ก็วิชาจะมาอ้างชื่อได้อย่างไร ผมก็ตอบกลับไปอีกว่า ถึงผมจะเรียนกับอาจารย์แค่สองวิชา แต่ผมก็ภูมิใจที่ได้เป็นลูกศิษย์อาจารย์ หลังจากทักทายกันเสร็จพี่เขาก็พาไปศึกษาดูงานการออกแบบที่ทำเอาไว้ ผมก็รู้สึกประทับใจในความสามารถของพี่เขา พี่เขายกว่าการออกแบบถนนไม่ใช่การออกแบบให้ถูกหลักวิศวกรรมอย่างเดียว หลังจากออกแบบแล้วต้องดูถึงผลกระทบด้วย เช่นถนนเลี้ยงเมืองที่ตัดใหม่สามารถทำให้ตัวเมืองเดิมเป็นเมืองร้างได้หากทางเข้าออกไม่ชัดเจน ไม่สะดวก คนก็จะหันมาตั้งรกรากที่ถนนตัดใหม่ที่สะดวกกว่า ถึงคราวนั้นถนนเลี้ยงเมืองก็จะไม่ใช่ถนนเลี้ยงเมืองอีกต่อไป เนื่องจากมีผู้คนมาอาศัยอยู่จำนวนมาก ปลอยทิ้งตัวเมืองเดิมให้รกร้างไปโดยปริยาย หนึ่งในวันที่ได้ฝึกงานกับส่วนของพี่เขา ผมรู้สึกเลยว่าความรู้ที่ได้เรียนมาไม่เพียงพอในการทำงาน เป็นเพียงความรู้พื้นฐานเท่านั้น หากมีโอกาสและมีเวลาผมคงต้องกลับไปเรียนต่อเพื่อพัฒนาตนเองอีกเป็นแน่ หนังสือของอาจารย์ยอดเยี่ยมผมได้รับแล้วนะครับ วันก่อนที่รับส่งข้อความไปบอกอาจารย์ เพราะว่าผมใช้ Internet ไม่ได้จริง ๆ เครือข่ายไม่ค่อยจะดีนะครับ หนังสือผมอ่านแล้วรู้สึกชอบมาก ๆ ครับ บางเรื่องอ่านแล้วน้ำตาไหล และราคาหนังสือแพงมากผมไม่มีปัญญาซื้อแน่เลย มีอยู่ครั้งนึงดูรายการโทรทัศน์ เห็นอาจารย์ยอดเยี่ยมมาให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับจรรยาบรรณการประกอบวิชาชีพ ผมตั้งใจดูรายการนั้นจนจบได้ข้อคิดดี ๆ ไปหลายอย่างเลย หนังสือเล่มนี้ผมจะใช้ประโยชน์จากตัวหนังสือที่ถ่ายทอดออกมาให้ได้มากที่สุด และที่สำคัญผมจะเป็นคนดีเหมือนที่อาจารย์ยอดเยี่ยมและอาจารย์สถาพรได้สอนไว้ครับ สุดท้ายถ้าผมมีเรื่องเล่าอะไร หรืออยากคุยกับอาจารย์อีกผมจะ e-mail มาหาอาจารย์อีกแน่นอนครับ ด้วยความเคารพอย่างสูง อนันตศักดิ์ ประภัสสรอนันตศักดิ์ ประภัสสร sak-progear@hotmail.com

ป.ล. ผมเคยสงสัยถึงร้านกาแฟร้านประจำของอาจารย์บริเวณแยกราชประสงค์ ด้วยความอยากรู้เฝ้าวันหนึ่งอยากจะได้พบปะอาจารย์ที่นั่นจึงเดินไปดูด้วยตนเอง พบแล้วไม่กล้าเข้าไปนั่ง ราคาแพงน่าดู หลังจากเหตุการณ์ไม่ดีผ่านไปหวังว่าอาจารย์คงได้ไปพัก หลบมุมที่เดิมได้อีกนะครับ

สถาพรตอบ นายช่างदनัย เรื่องสอน เป็นเพชรเม็ดงามในวงการวิศวกรรมทางหลวง หากแต่ว่า นาย หรือเพื่อนร่วมงานอาจไม่สบายอารมณ์ โลกมนุษย์ก็อาจเป็นเช่นนี้แหละ แต่นายช่างदनัย ก็มีความสุขที่ทำงาน หาไม่แล้วคงไม่ย้ายออกจากกรมไปอยู่หัวหินแหละ ก็นายช่างदनัยคนนี้แหละที่เวลาไปราชการดูงานต่างประเทศ ชอบนั่งหารถคู่คนขับ ถ่าย รูป ๆ ๆ ๆ ๆ ทั้งในเมืองไทย อิหร่าน ตุรกี เบลเยียม ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ เดนมาร์ก สวีเดน ญี่ปุ่น จีน ฯลฯ แล้ววันดีคืนดี ก็เอา Hard disk มา copy ให้ผม ไปใช้สอนนักเรียน อนันตศักดิ์ โชคดีนะ ที่ได้รู้จักนายช่างदनัย หลายคนอ่านหนังสือที่เยี่ยมเยียนแล้วน้ำตาไหล เพราะเรื่องน้ำตาศิษย์ลาว แต่ผม คนเกิดโตมากับวิกฤติเศรษฐกิจมาทุกยุค กลับน้ำตาไหลเพราะเรื่องชีวิตบนบันไดเลื่อน ผมไม่ได้สงสารตัวเองหรอกครับ แต่เพื่อน ๆ ร่วมงาน ผมหลายคนเคยเป็นอย่างนั้น สมัยทำงานด้วยกันก็เกลียดโกรธ เพราะดูพวกนี้มันสบาย ได้เงินง่าย ทำงานน้อย แต่วันหนึ่งถึงเวลา ธรรมชาติลงโทษ หลายคนหายหน้าไปหลายคนเปลี่ยนอาชีพ ก็อดสงสารมันไม่ได้ ร้านกาแฟร้านนั้น มีสามร้าน ร้านหนึ่งอยู่ชั้นล่างตึก อมรินทร์ลาซ่า ต้องเลือกเวลาที่คนน้อย อีกร้านอยู่ชั้นใต้ดินโรงแรม (ขนมอร่อยกว่า แต่มองไม่เห็นอะไร) บางทีผมก็เลือกนั่งที่สาขา บนชั้นสามตึกอมรินทร์ กาแฟอาจแพง แต่เราซื้อบรรยากาศ ก็ให้ ๆ มันไปเถอะ บางวันเชื่อไหม ผมพบลูกศิษย์ ที่ไปทำงานหารายได้ เป็นพนักงานขายกาแฟระหว่างเรียน ก็ได้กินฟรี เพราะเขาเอาโควตาของเขาให้ผม เชื้อเถาะ กาแฟแก้วนั้นแหละที่แพงที่สุด (แพงที่น้ำใจใจครับ) อีกที่หนึ่งที่ผมชอบนั่งตอนดึก ๆ คือชั้นล่างของเซ็นทรัลชิดลม หากเบีสมัยก่อนจบกาแฟหัวค่ำ ก็ต้องไปต่อที่ร้านเหล้า แถวถนนเกษร (ปัจจุบันไม่มีแล้ว) หรือเอกมัย ทองหล่อ ร้านที่ชอบนั่งมาก คือร้าน "Why don't they import the jewelry from Sri

Lanka" = ทำไม เขาไม่นำเข้าอัญมณีจากศรีลังกา (ชื่อแมง ... โคตร ปัจจุบันไม่มีแล้ว) ที่ชอบนั้นก็เพราะชื่อแมงมันนี่แหละ โคตรชุดค้นมาจากไหน วางแะไปดูใหม่ะครับ ผมจะเลี้ยง หากที่อยู่นายช่างดนตรีให้หน่อยดิครับ จะส่งหนังสือเล่มละหกล้านกว่าไปให้ สวัสดิ์ครับ

Date: Tue, 25 May 2010 05:36:17 +0700

เรื่องผู้รับเหมาครับอาจารย์ครับบริษัท ที่ผมไปทำจะเป็นงานรับเหมาเป็นส่วนใหญ่ ครับ ผมเลยสนใจงานด้านนี้ขึ้นมา เลยอยากถามความเห็นอาจารย์ครับว่า มองลักษณะงานรับเหมาว่าเป็นอย่างไร ผู้เริ่มต้นต้องมีลักษณะแบบไหนครับ ต้องเก่งด้านไหนเป็นพิเศษครับ hengmiracle@gmail.com

ป.ล.ขอให้อาจารย์สุขภาพแข็งแรงครับ

สถาพรตอบ ผู้รับเหมาส่วนใหญ่เป็นวิศวกรโยธาเนครับ เพราะสื่อสาร หรือรับแบบ หรืองานจากสถาปนิกอีกทอดหนึ่ง ลงมือสร้างอาคาร แล้วจึงมีผู้รับเหมางานระบบเข้ามา บางคนบอกว่า ผู้รับเหมาเมืองไทย ต้องรับทุกอย่างสมชื่อ ให้เขาข่ม ต่ำ เงินออกช้า เป็นลูกไล่ วิศวกรผู้ควบคุมงานแกล้ง บางคนว่า ผู้รับเหมาคือผู้ที่จะต้องทำงานให้เสร็จ ๆ โกงทุกอย่างเท่าที่ทำได้ ฯลฯ ผมไม่เชื่อหรอกครับ ชั่วดีอยู่ที่แต่ละคน ใ่ว่าจะไปเหมาว่าทุกคนชั่วเหมือนกันหมด ฟังแล้ว สรุปรว่า ก่อนเป็นผู้รับเหมา ควรทำงานจนประสบการณ์แกร่งกล้าก่อน ทั้งงานสำนักงาน (วางแผน ออกแบบ ประมาณราคา ประมูลงาน) และงานสนาม (สร้าง ควบคุมทรัพย์สิน คุณภาพ) ผู้รับเหมาควรรู้เรื่องบัญชี และกฎหมายด้วยครับ และต้องใช้วิชาทางสังคม และมนุษยศาสตร์ และจิตวิทยาอย่างมากใการทำงานร่วมกับผู้อื่น ควรมีสายป่าน (เงินทุน หรือแหล่งทุน) พอควร ใ่วางจะเล่าให้ฟังครับ มังกรตอบ ขอบคุณอาจารย์มากครับ

Date: Fri, 21 May 2010 22:26:28 +0700

สวัสดิ์ครับอาจารย์สถาพรที่เคารพ อาจารย์สบายดีไหมครับ ได้ข่าวว่าอาจารย์ป่วย ยังไงก็ขอให้หายไว ๆ ครับ ที่อาจารย์บอกผมว่าเวลาผมใกล้หมดแล้ว ช่วยขยายให้ฟังหน่อยได้ไหมครับ อาจารย์ครับมีข้อสงสัยรบกวนถามอาจารย์สักข้อเนครับ คือสงสัยว่าอาคารสาธารณะ ระดับภาคมีขอบเขตงานอย่างไรบ้างครับ เพราะอ่านใน พรบ แล้วเหมือนว่าทำได้ แต่มีคนบอกว่าอาคารสาธารณะทุกกรณีไม่ว่า จะเข้าข่ายขอบเขตที่ภาคทำได้ ก็ต้องให้สามัญชนรับรอง รบกวนอาจารย์ช่วยอธิบายใ่ว่าเข้าใจหน่อยครับ ขอให้อาจารย์สุขภาพแข็งแรงเนครับ จากใจจริงครับผมรักและคิดถึงอาจารย์เสมอ พอคิดจะเป็นคนดีกับเขาบ้างก็เห็นชัดเลยว่อาจารย์อยู่สูงมากเลยครับ ผมอยากเก่งได้สักครั้งหนึ่งของอาจารย์ก็คงดี ผมตั้งใจจะเรียนต่อที่ AIT แต่ยังต้องพัฒนาอีกหลายอย่างใ่ว่าให้ทันปีการศึกษาหน้า ยังไงผมจะทำให้ได้ครับ ผมอยากทำอะไรเพื่อคนอื่นบ้าง รักและเคารพอย่างสูง สุขสันต์ เพ็ชระ vse009@gmail.com

สถาพรตอบ แปลว่าอาคารสาธารณะทุกประเภท ภาคีวิศวกรทำโดยลำพังไม่ได้ ต้องทำภายใต้การกำกับดูแลของสามัญวิศวกร หรือวุฒิวิศวกร แปลว่าต้องมีคนเหล่านั้นลงนาม หรือเซ็นกำกับนั่นเอง

Date: Thu, 27 May 2010 11:37:05 +0700

ผมก็เคยพร้อมจะตายเหมือนกันครับ ตายได้ทุกรูปแบบ แต่เมื่อต้องการจะอยู่ก็ไม่มีอะไรเอาไปได้ ถ้าไม่ถึงคราวตายยังก็ไมตายครับ ยังไงต้นเดือนหน้าขอผมได้เสียงข่าวตอบแทนบุญคุณสักครั้งเนครับ อาจารย์ไป แล้วพวกผมจะถามใครละครับ ขอโทษเนครับถ้าคำอาจดูไม่สุภาพ แต่ผมว่าหาทางที่จะได้อยู่ต่อไปนาน ๆ เอะครับ เมื่อข้ามความตายมาได้ อาจเจอกับชีวิตที่มหรรศจรรย์ก็ได้เนครับ ด้วยความเคารพอย่างสูง สุขสันต์ เพ็ชระ vse009@gmail.com

สถาพรตอบ อีม

Date: Mon, 24 May 2010 17:17:25 +0700:

ขอบพระคุณอย่างสูงครับ ผมคงไม่ถามต่อว่าอาจารย์เป็นอะไร แต่อยากขอร้องให้อาจารย์อยู่ไปอีกนานๆ ครับ อาจารย์ทำงานหนักเพื่อคนอื่นมาตลอด ขอให้สุขภาพกลับมาแข็งแรงเหมือนตอนหนุ่มๆ ครับ ผมเชื่อว่าอาจารย์ทำได้ ด้วยความเคารพอย่างสูง สุขสันต์ vse009@gmail.com

สภาพรตบเวลาใกล้หมด แปลว่า ผมคงมีเวลาอยู่ในโลกนี้ไม่นานนัก อยากทำอะไรที่ค้างค้างให้ได้มากที่สุดครับปัจจุบันเอไอที่ ตกต่ำมาก ถึงกับต้องรับนักศึกษาปริญญาตรี เพื่อหาเงินประทังสถานภาพ อาจารย์ที่มีชื่อเสียง ย้าย หรือเกษียณหมด ไม่น่าเรียนเลย แนะนำให้เรียนที่มหาวิทยาลัยไทย หากอยากไปต่างประเทศให้ติดต่ออาจารย์เหล่านั้นที่รับทุนกาญจนาภิเษก เพราะมีเงื่อนไขที่นักศึกษาต้องไปทำวิจัยต่างประเทศหนึ่งปีก่อนจบ ซึ่งน่าจะเป็นหนทางทำปริญญาเอกได้ด้วยครับ ผมผ่าตัด เนื้องอกในเส้นเลือด ที่ปลายนิ้ว แม้มันเป็นโรครุมๆ แต่ก็คือส่อสัญญาณไม่ดี ว่ามันจะเกิดได้อีก

Date: Wed, 19 May 2010 04:11:24 +0000

ที่อยู่ผมครับ สวัสดิ์ศรีครับ อาจารย์ สถาพร โภคา ที่เคารพอย่างสูงผมได้รับเมลล์จากอนันตศักดิ์แล้วครับที่อยู่ผม นาย สิริรัตน์ ณะลิก ๓๖/ ๓ หมู่ ๖ ตำบลบางพระ อำเภอเมือง ฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐ ขอให้อาจารย์สุขภาพแข็งแรงนะครับ aob_ao@hotmail.com

สภาพรตบ แกเป็นใครวะ อ้อ พี่อ๊อบ เด็กเมืองน่าน ส่งที่อยู่ไปให้เพื่ออะไร แปลก เป็นไรกันวะ

Date: Tue, 18 May 2010 17:37:00 +0700

กราบสวัสดิ์อาจารย์สถาพรที่เคารพ ผมได้รับ e-mail จากอนันตศักดิ์ เรื่องให้ส่งที่อยู่ให้อาจารย์เพราะจะมีของส่งมาให้ ผมต้องขอกราบขอพระคุณอาจารย์เป็นอย่างมากที่ระลึกนึกถึงผมด้วยดีเสมอมา เพราะไม่ค่อยได้ใช้ Internet สักเท่าไรผมมีรูปงานจะส่งให้อาจารย์มากมายแต่ยังไม่มีเวลาส่งเลยครับ อาจารย์คงสบายดีนะครับ ส่วนผมตอนนี้งานเยอะมากครับ ทำระบบป้องกันน้ำท่วมที่ จ.แพร่ นะครับโครงการใกล้จะเสร็จแล้ว ปลายปีนี้ผมต้องย้าย Site ไปทำโรงประปาที่ขอนแก่น แต่ไม่ออกไปเท่าไรอาจจะทำงานแถวบ้านก็ได้ เพราะที่อุดรดิษฐ์มีโครงการสร้างเขื่อนทดน้ำผาจุก ของกรมชลประทานนะครับ นึกถึงสมัยเรียนวิชาเขียนแบบ ไม่ค่อยชอบเขียนแบบซักเท่าไร แต่พอทำงานแล้วต้องทำงานอยู่กับแบบตลอดเวลา ต้องทำ Shop Drawing เองออกไปคุมงานเองรู้สึกเหนื่อยแต่ก็ภูมิใจกับสิ่งที่ได้ทำครับ ตอนนี้เพื่อนๆผมก็อยู่เกือบทุกภาคของประเทศไทยไม่ค่อยได้เจอพวกมันเลย แต่ก็ยังคิดถึงพวกมันอยู่ สุดท้ายนี้ขอให้อาจารย์มีสุขภาพแข็งแรงมาก ๆ นะครับ คงจะเป็นพรที่ดีที่สุดที่จะให้อาจารย์ได้ เออ! อีกอย่างหนึ่งครับ ผมเปลี่ยนชื่อใหม่แล้วครับ ธนาธิป ศรีสมบุญ สวัสดิ์ศรีครับ mod_civil@hotmail.com

ป.ล.ที่อยู่ผมครับ ๒๙๔/ ๘ ถนนบรมอาสาณ์ ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง อุดรดิษฐ์ ๕๓๐๐๐

สภาพรตบ ใครวะ อ้อ ธนะพร ลอยล่องดูผีเสื้อ ต่อยเจ็บเหมือนมด แล้วบอกที่อยู่ทำไมหรือครับ น้องตะนอย (ล่องล่องดูผีเสื้อ ต่อยเจ็บเหมือนมด) ขอบคุณครับ

Date: Tue, 18 May 2010 11:13:29 +0700

สวัสดิ์ศรีครับที่อยู่ผมคือ โครงการก่อสร้างสายแยกทางหลวงหมายเลข ๔๑๗ (ค้อล่าง) - ๔๒๑๓ (บางอิฐ) รวมสะพานข้ามแม่น้ำตาปี จังหวัดสุราษฎร์ธานี หมู่ ๓ (ตรงข้ามบริษัท คาโอ จำกัด) ถนนสุราษฎร์ธานี - ปากน้ำตาปีตำบล บางกุ้ง อำเภอเมือง จังหวัด สุราษฎร์ธานี ๘๔๐๐๐ โทรศัพท์ และโทรสาร ๐๗๗ ๙๒๒ ๕๖๔ อนันตศักดิ์ ประภัสสร sak-progear@hotmail.com

สภาพรตบ ครับ ดีครับ ว่าแต่ว่า บอกที่ผุ่ผมทำไมครับ

Date: Thu, 20 May 2010 23:45:53 +0700

ถึงอาจารย์ที่เคารพรัก ทุกครั้งที่ผมได้คุยกับอาจารย์ทำให้ผมได้คิดอะไรหลายๆอย่าง ผมรู้สึกดีและมีพลังในการต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆที่เข้ามา ผมไม่เคยคิดว่าจะได้ของที่มีค่ามากจากอาจารย์ขนาดนี้ ผมได้อ่านประวัติของอาจารย์ยอดเยี่ยมคร่าว ๆ เป็นสิ่งบังเอิญที่ผมเกิดวัน และเดือนเดียวกับท่าน ผมอยู่บ้านเลขที่ ๓๖/ ๕๗ ถนนเอกาทศรถ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง พิษณุโลก ผมหวังให้อาจารย์มีเวลาพักผ่อนและออกกำลังกาย คงจะทำให้อาจารย์ มีสุขภาพดีขึ้นมาก ขอขอบคุณสำหรับคำพูด คำสอน และคำติติงที่เตือนสติของผมครับด้วยรักและเคารพอย่างสูง รัตน์เกรียงไกร เปาเล้ง joece_nu@hotmail.com

สถาพรตอบ ผมเป็นทุกข์ใจ ไหว้พระมาหลายวัดแล้ว ตั้งใจต้นเดือนจะไปวัดใหญ่ ผมอาจเหมาะที่จะเกิดมาเป็นนายช่าง ศิลปิน หรือครู แต่ไม่ใช่ผู้บริหาร ผมตอบตกลงไปสอนที่ มน (และที่กรมโยธาธิการ) ในเทอมหน้า ทั้งที่ไม่รู้อนาคตตนเองจะเป็นเช่นไร ทั้งที่ผมว่า ที่ มน. ผมเคยเสียใจ และผิดหวังมากที่สุดครั้งหนึ่งในชีวิตที่เป็นครู จนทำให้ผมอยากกลับไปเป็นนายช่างที่เห็นแก่ตัวเอง ผมผ่าตัด แม้ไม่เป็นโรมาก แต่ก็คือสอสัตย์ญาณไม่ดี ว่าจะมีลมหายใจอยู่ได้อีกสักเท่าใด แต่เราคงได้พบกัน สวัสดิ์ครับ

Date: Thu, 20 May 2010 13:09:39 +0700

สวัสดิ์ครับ อาจารย์สถาพร ผมไม่ได้เจออาจารย์มาหลายเดือน มีความระลึกถึงอาจารย์เสมอมา จึงอยากส่งข้อความถึงอาจารย์ที่ลูกศิษย์รัก ช่วงนี้คงใกล้เปิดเทอมของมหาวิทยาลัยแล้ว อีกไม่นานอาจารย์ก็คงจะต้องสอนหนังสืออย่างหนักให้ลูกศิษย์อีกเช่นเคย และยังคงเดินทางไกลเพื่อมาสอนรุ่นน้องของผมที่ ม.นเรศวร แม้อาจารย์จะโหดกับลูกศิษย์แค่ไหน แต่ยังไงลูกศิษย์ทุกคนก็ยังรัก และเคารพอาจารย์เสมอ เพราะรู้ว่าอาจารย์ทำไปเพราะอยากให้ลูกศิษย์ได้ดี ผมอยากจะทำรูปคู่กับอาจารย์แต่ยังไม่มีโอกาส ซักที ถ้าผมเจออาจารย์ผมขอถ่ายรูปคู่กับอาจารย์นะครับ ด้วยความเคารพอย่างสูงจาก รัตน์เกรียงไกร เปาเล้ง joece_nu@hotmail.com

Date: Mon, 17 May 2010 09:33:25 +0700

จะขอให้อาจารย์เป็น References ใน Resume สวัสดิ์ครับอาจารย์ ผมจะขออนุญาตให้อาจารย์เป็น References ใน resume นะครับอาจารย์จะสะดวกหรือปล่าวครับ รักและเคารพครับ พิเชฐ เยี่ยมยงค์ nycartoon@hotmail.com

ป.ล. ผมเพิ่งรู้ว่าใน Resume ควรจะมี References ครับแหะๆ

สถาพรตอบ ได้ครับ ยินดี ระบุเบอร์โทร อีเมลล์ และเว็บไซต์ด้วยก็ได้

Date: Tue, 11 May 2010 07:54:24 +0700

สวัสดิ์ครับอาจารย์ ผมพิเชฐ(น้องตูน)นะครับอาจารย์ จากที่ผมได้อ่าน x-file ทำให้ทราบว่าคุณภาพอาจารย์ทรุดลงยังไงอาจารย์ก็หาเวลาว่างพักผ่อนบ้างนะครับ ยังมีลูกศิษย์อีกหลายคนเป็นห่วงอาจารย์นะครับรวมถึงผมด้วย ในช่วงตั้งแต่ปิดภาคเรียนที่ผ่านมา ผมได้หยุดพักผ่อนไปราวๆ หนึ่งเดือนเต็ม ผมได้ไปวัดมาหาวัด (ตั้งใจจะให้ครบเก้าครั้ง) เพื่อให้จิตใจผ่องคลายเนื่องจากอะไรหลายๆอย่าง และในทุกๆวัดผมไม่ลืมขอพรให้อาจารย์มีสุขภาพแข็งแรง และอุทิศส่วนกุศลให้แก่พี่ต้น ตอนนี้ผมรู้สึกจิตใจปลอดโปร่งขึ้นเยอะเลยครับตอนนี้ตัวเองพร้อมที่จะเริ่มเดินต่อไป ด้วยอายุที่มากขึ้น และความไม่สะดวกในครอบครัว ผมตัดสินใจพักเรื่องเรียนต่อเอาไว้ก่อนครับ ตั้งใจว่าจะทำงานหาประสบการณ์สักสองปีครับ หากถึงตอนนั้นผมยังอยากเรียนต่อผมจะไปฟังบารมีของอาจารย์แน่นอนครับ(แหะๆ) ผมมีเรื่องประหลาดอย่างหนึ่งจะเล่าให้ฟังครับอาจารย์ จริง ๆ ผมตั้งใจจะเมล์หาอาจารย์ตั้งนานแล้วแต่ก็ดันลืมเลือนไป คือว่า พนักงานบนเครื่องบินสายการบินนกแอร์ที่นำ

กาแฟมาให้อาจารย์นั้น เป็นน้องสาวแท้ ๆ ของผมเองครับอ้อเคยพบอาจารย์หนึ่งครั้งที่ ว.ส.ท. น้องจำอาจารย์ได้ น้องสาวผมแอบฟังอาจารย์บรรยายอยู่หน้าห้องยังชมว่าอาจารย์บรรยายด้วยน้ำเสียงที่น่าฟังมากเหมือนอาจารย์มีความสุขตลอดเวลา อาจารย์จะจำหน้าน้องสาวผมไม่ได้เพราะตอนอยู่บนเครื่องน้องสาวผมจะสวยกว่าปกติฮ่าา น้องสาวผมชื่อวังก์กี้ต้า(ชื่อบนเครื่องจะมีคำว่า นก นานาครีบ) เข้าวันนั้นหลังจากที่อาจารย์ลงเครื่องไปแล้ว น้องสาวผมได้โทรมาหาผมบอกว่าได้พบอาจารย์บนเครื่องบิน และได้เสิร์ฟกาแฟให้อาจารย์ หนึ่งแก้ว ผมรู้สึกประหลาดใจมากเพราะในตอนนั้นผมยังนอนหลับอยู่และฝันว่าผมก็ซื้อกาแฟไปเสิร์ฟให้อาจารย์เหมือนกันเลยคงเป็นเรื่องบังเอิญมั้งครับ น้องสาวยังบอกอีกว่าอาจารย์ได้ให้นามบัตรไว้และบอกให้อีเมลที่อยู่ไปให้อาจารย์จะส่งของขวัญตอบแทนน้ำใจมาให้ น้องสาวชมว่าอาจารย์เป็นคนใจดีแน่ๆเลยครับฮ่าา หลังจากพักผ่อนมาหนึ่งเดือนเต็ม ตอนนี้ผมได้เริ่มต้นสมัครงานบ้างแล้วครับผมได้ขอเบอร์โทรของอาจารย์ไว้จากอาจารย์สสิกรณี่ ผมขออนุญาตเก็บเอาไว้และโทรหาอาจารย์บ้างเป็นบางครั้งนะครับหะๆ ได้ข่าวจากอาจารย์สสิกรณี่ว่าปีนี้ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเป็นเจ้าภาพจัดงานโยธาแห่งชาติยังง้ออาจารย์อย่าหักโหมนะครับ อาจารย์พักผ่อนให้มากนะครับ ไม่มีลูกศิษย์คนไหนอยากเห็นอาจารย์พักผ่อนไปตลอดกาลครับ แต่ว่าแค่อยากเห็นอาจารย์พักผ่อนบ้างครับหะๆ จริงๆ ผมยังมีเรื่องจะเขียนเล่าให้อาจารย์ฟังอีกแต่เก็บไว้ฉบับหน้าบ้างละกันครับเดี๋ยวอาจารย์จะเบื่้อ่านเมลซะก่อนเพราะฉบับนี้ผมก็เขียนไปเยอะแล้ว^ ^" สุดท้ายนี้ผมขอให้อาจารย์มีความสุขภาพแข็งแรง สามารถทำอะไรก็ได้ที่อาจารย์อยากทำไปอีกนานๆจๆครับรักและเคารพนะครับ พิเชฐ เยี่ยงยงค์ nycartoon@hotmail.com

สถาพรตอบ โลกกลม อืม ผมก็เพิ่งนึกออกว่า ผมเคยเห็นนกคนนี่ที่ไหน น้องก็ต๋าร์ ต้องชอบแน่ เพราะ สีเหลืองสด เหมือนสีนกแอร์

Fri, 30 Apr 2010 00:52:53 +0700

ผมยอมเหนื่อยครับอาจารย์ไม่ว่าจะเหนื่อยแค่ไหน ผมก็จะพยายามและทำให้ดีที่สุด เพื่ออนาคตผมเองและพ่อแม่ครับ วันที่ ๑ พฤษภาคมนี้ ผมไปเข้าค่าย เรียนรู้คุณธรรม นำชีวิตพอเพียง ที่ จังหวัดสกลนครครับ กลับมา วันที่ ๑๕ ครับ ผมอยากลองไปดู เผื่อจะช่วยให้ผมขยันขึ้นครับ top_takachi@chaiyo.com

สถาพรตอบ ไปเถอะ คงดีมากกว่าไม่ตีแหละ มีอะไรเดือตร้อน โทร หรือส่งเมลไปบอก ไว้จะช่วย

Date: Thu, 29 Apr 2010 12:42:14 +0700

ไหวๆจๆ ครับอาจารย์ ผมกินไม่เยอะหรอกครับ เกรดออกแล้วครับอาจารย์ ตามที่ผมคิดไว้ไม่มีผิดเลยครับผมติด F ฟิสิกส์2 ครับ ตอนแรกก็หวังไม่ให้ติด สุดท้ายผมก็ต้องรับกรรมที่ก่อไว้ด้วยความเคารพอย่างสูง ส้มชชา สามะคะผล top_takachi@chaiyo.com

สถาพรตอบ ติด F หนึ่งตัว GPAX ๒.๐๓ ไม่เลวร้ายหรอก แต่ต้องเหนื่อย พยายามเข้านะ ไอ้หนู

Date: Sat, 15 May 2010 14:26:06 +0700

การเดินทางของนายมังกรอาจารย์ครับ ตอนนี้ ผมกลับจากฝึกงาน ที่ บริษัท น้ำแพง เอ็นจิเนียริ่ง แล้ว นะครับ เป็นการเดินทางสองเดือนที่ผมรู้สึกว่หนักมาก เพราะต้องแบกชื่อคณะ เราไปด้วย ที่ฝึกงานของผม มีนักศึกษาฝึกงานทั้งหมด ๘ คนครับเป็น มหาวิทยาลัยนเรศวร ๖ คน ผมถามว่ารู้จักอาจารย์ไหม เขา บอกว่าชื่อคูนๆ อยู่ เพราะว่าพวกนี้มาจากวิทยาเขต พะเยาเพิ่งมา พิษณุโลกตอนปีสองครับงานที่นั่น เป็น งานรับเหมารับแต่ส่วนใหญ่ แล้ว ผมจะได้ เข้าไปอยู่ใน site ของ TPI ครับ เป็นงานเหล็ก แล้วก่อนงานติดตั้งเครื่องจักรเป็นส่วนใหญ่ ผมลองเข้า เว็บไซต์ เกี่ยวกับงาน ก่อสร้าง เจอ ลิ้ง ของอาจารย์ด้วยผมอ่านใน X-File แล้ว

ได้ข่าวว่าอาจารย์ไม่สบายอาจารย์ดูแล สุขภาพด้วยนะครับ ป.ล.หนังสือ ที่อาจารย์ให้ไปผมอ่านจบหลายรอบแล้ว และห่อปกอย่างดี hengmiracle@gmail.com

สถาพรตอบ อ่านเมลล์ของมังกรแล้วทั้งค้างไว้นาน ไม่รู้จะตอบอะไร เพราะเป็นเรื่องเล่า ถามว่า ผิดงานมีเงินเก็บบ้างไหม หากไม่ ก็ไม่เป็นไร วันหน้ายอมหาได้ ส่วนเด็ก มน หากเป็นภาควิชาอื่น และยังเป็นนิสิตพะเยา เขาก็คงไม่รู้จักผมหรอกครับ โลกผมมันแคบ และมีมิติเสมอ สวัสดีครับ

Date: Fri, 7 May 2010 19:19:13 +0700

ผมส่งเมลล์ไปหาอาจารย์แต่อาจารย์ไม่ได้ตอบกลับผมเลยครับ ผมเลยไม่รู้ว่าจะตอบกลับดีและหายจากการผ่าตัดหรือเปล่านั้น ถ้ายังไม่อ่านหรือรับเมลล์ผมยังงี้ก็ตอบกลับว่าสบายดีหายดีหรือยังครับ ขอให้อาจารย์มีสุขภาพแข็งแรงนะครับ รักและเคารพเป็นอย่างสูง ณรงค์กรณ์ i_am_amam@hotmail.com

สถาพรตอบ ผมยุ่งมากทั้งเดือนเมษายน และพฤษภาคมครับ เปิดเทอมแล้ว ผมตัดสินใจไปสอนที่มหาวิทยาลัยนเรศวร ตั้งแต่ เดือนเมษายน ไม่รู้ว่าเป็นบุญหรือบาป พบกันนะครับ

Date: Tue, 4 May 2010 14:23:20 +0700

สวัสดีค่ะอาจารย์ ไม่รู้จะใส่หัวข้ออะไรดีคะ เลยใส่ว่า "สวัสดีค่ะอาจารย์" ได้อ่าน x - file ดิด ๆ กัน สามเดือน โดยเฉพาะเดือนล่าสุด ที่อาจารย์บอกว่า ความเจ็บเป็นอาวุธที่ร้ายกาจที่สุด แล้วนึกถึงตอนเรียนที่อาจารย์เคยพูดว่า ถ้าไม่พูดก็ไม่มีความรู้เราไง จ้าจากวันนั้นจนถึงวันนี้เลยคะ แล้วใช้ได้ผลจริง ๆ ค่ะ วรภรณ์ warabhon444@hotmail.com

ป.ล. เจ้าตัวเล็กของหนูสงสัยว่าจะชอบศิลปะคะ ดูแวแล้ว เรื่องเรียนคงจะไม่ค่อยเอาถ่านเท่าไร

สถาพรตอบ ช่วยบอกที่อยู่ อีกครั้ง (ที่เท่าไรไม่รู้)

Date: Mon, 3 May 2010 16:33:38 +0700

ถึงอาจารย์สถาพร อาจารย์เป็นยังไงบ้างคะ สบายดีหรือป่าว อ.จะมาสอน building หรือป่าวคะ หนูอยากเรียนแต่สิ่งแวดลอมไม่ต้องเรียนแล้ว อาจจะไปนั่งเรียนด้วยนะคะ wazup_yo@hotmail.com

สถาพรตอบ นิสิตสิ่งแวดล้อมเรียนได้ครับ เชื่อว่าคงทำคะแนนได้ดีด้วย เพราะสอนองค์รวม (Holistic) ไม่ได้สอนเน้นเฉพาะโครงสร้าง

ปัจฉิมลิขิต

ผมพิมพ์เอ็กไฟล์นี้ที่ วสท. ในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ระหว่างบรรยายที่วสท. พิมพ์เสร็จแล้ว ว่าจะไปทำธุระกลางเมือง เห็นร่องรอยที่ถูกไฟไหม้ที่เริ่มถูกเก็บกวาดรื้อถอน คงจะมีการซ่อมแซมกันยกใหญ่ ผู้คนมากมายเหมือนชีวิตแบบเดิม ๆ กลับคืนมา ผมเห็นนิสิต นักศึกษาสวมชุดใหม่ ๆ เดินอยู่ทั่วไป ห้างตามถนนหนทาง บนสถานีรถไฟฟ้า และในห้างร้าน นึกถึงลูกศิษย์ของผมทั้งที่อุบลราชธานี และพิษณุโลก เอ็กไฟล์เดือนหน้าอาจห่างหายไปนาน เพราะผมคงจะยุ่งมาก ไม่ได้เป็นอะไรอื่น ดูตารางสอนเถอะครับ

ช่วงเวลา	0900 - 1000	1000 - 1100	1100 - 1200	1200 - 1300	1300 - 1400	1400 - 1500	1500 - 1600	1600 - 1700	1700 - 1800	1800 - 1900	1900 - 2000	2000 - 2100
จันทร์	1305 371 Highway Engineering									1305 423 Reinforced Concrete Design		
อังคาร	Construction Management & Technique			1309 101 Engineering Drawing Sec. 1-2						1305 437 Engineering Management		
พุธ	1305 432 Structural Engineering Laboratory			1309 101 Engineering Drawing Sec. 3-4						1305 423 Reinforced Concrete Design		
พฤหัสบดี	1309 100 Intro. to Engineering Sec.1	1309 100 Intro. to Engineering Sec.2		1309 101 Engineering Drawing Sec. 5-6								
ศุกร์												
เสาร์	304 496 Selected Topic (Buldg. Design) มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก - พะเยา				304 496 Selected Topic (Buldg. Design) มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก - พะเยา							